

MĒNEŠA INTERVIJA
IEVA TARANDA

AIZ ĢIMNĀZIJAS
AIZKARIEM

GADA ATSKATS
2020/2021

ĢIMNĀZIJA (S) KABATĀ

#1

2021
MAIJS

REDAKTORA SLEJA

!! **TU ESI VARONIS! VĒL TIKAI MAZLIET
PACIETĪBAS, SKOLAS DZĪVE ĪSTENĪBĀ
IZSKATĀS PAVISAM SAVĀDĀK.
ES APSOLU, TEV TĀ PATIKS! :) !!**

Kas par neiedomājamu, traku, neticamu, pārsteidzošu laiku, ko piedzīvot kā skolēnam vai skolotājam! Kurš varēja iedomāties, ka vienā mirklī dzīve var tik krasi izmainīties? Pārmaiņas... pārmaiņas. Godīgi sakot, mazliet biedējošs vārds - cik lielu neziņu tas slēpj.

Tomēr JVĢ nebaidās no pārmaiņām! Mēs nākam ar savām pozitīvām pārmaiņām, turklāt vēl kādām! Jūrmalas Valsts ģimnāzijas avīze ir atpakaļ!

Es, liekot roku uz sirds, lepojos ar redakcijas komandu. Esam gatavi darboties, uzzināt jaunumus un noslēpumus, padarīt katra ikdienu aizraujošāku un interesantāku. Mūsu galvenais mērķis ir jums - katram un ikvienam - likt sajūties kā neatņemamai ģimnāzijas daļai, jo tādi jūs viennozīmīgi arī esat!

Tā sanācis, ka šis ir gan avīzes pirmais, gan arī noslēdzošais šī gada izdevums, tāpēc vienlaicīgi jāsaka "Izdevušos 2020./2021. mācību gadu", kā arī "Sirsniņi vēlos visus sveikt ar klases pabeigšanu!" Liela atzinība katram no mūsu mazākajiem - Pirmklasniek, Tu esi VARONIS! Vēl tikai mazliet pacietības, skolas dzīve īstenībā izskatās pavisam savādāk. Es apsolu, Tev tā patiks! :)

Mīļie 9tie un 12tie, varu iedomāties, cik stresa, neziņas un pārdzīvojumu pilns Jums bijis šis gads. Tomēr, ja jūs spējat cīnīties arī šādi, tad ko jūs nevarat? Novēlu jums sasniegt savas ambīcijas un izvirzītos mērķus. Lielās dzīves durvis nu ir vaļā, ejiet sadot tai! Tikai sarunāsim tā, vienmēr atstāj mazu vietu JVĢ savā kabatā, labi?

Protams, visi - skolotāji, skolēni, skolas darbinieki - ir pelnījuši uzsist sev pa plecu, neskatoties uz sagādātajām grūtībām un apstākļiem, esam godam izcīnījuši savu ilgi gaidīto 3 mēnešu atpūtu!

JVĢ avīzes komandas redaktore Estere Kaķerāne

KĀPĒC ES ESMU AVĪZES KOMANDĀ?

Es esmu skolas avīzē, jo vēlos pilnveidoties un sākt kaut ko jaunu. Es gribu, lai skola top labāka, foršāka un vēl piemērotāka jauniešiem, kā arī, pabeidzot skolu, atstāt kaut ko labu aiz sevis, ko citi forši skolnieki varēs turpināt. - *Viviāna*

Sveiki, mani sauc Markuss, un es avīzē esmu, jo man patīk fotografēt un avīze, manuprāt, ir labs veids, kā ar visiem padalīties ar dažādām bildēm, dabas skatiem un momentiem. - *Markuss*

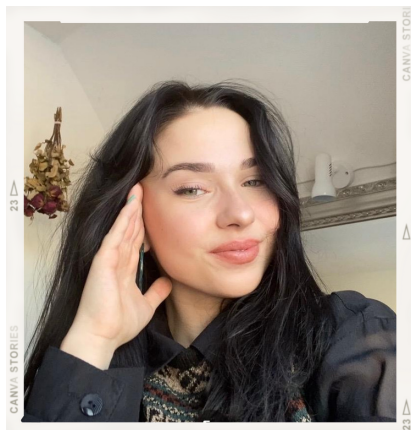

Atbildot uz jautājumu, kāpēc esmu avīzes komandā, tad es teiktu, ka man pašai patīk daudz ko jaunu izmēģināt. Šī bija iespēja pievienoties komandai un atrast savu dažādību ar rakstu rakstīšanu. - *Renāte*

Man janvāra pirmajā skolas dienā zvana Ieva Taranda un saka : "Mums vajag avīzi!". Protams, ne tik tieši un agresīvi, bet tālāk uzņēmos izsludināt pieteikšanos avīzes komandai. Ātriem soļiem sasaucām pirmo tikšanos, tikpat ātri skola, kolektīvi, nobalsoja par avīzes nosaukumu. Un es pati piebremzēju, un sev uzdevu jautājumu : "Labi, tad šis ir viss? Tu pati arī gribēsi šajā burzmā atrasties?". Un sākumā šaubīgi, bet ātri sapratu, ka man tik ļoti patīk avīzes komandas gars, ka visi ir apņēmīgi, radoši, gribīgi skolēni, skolotāji un gatavi atjaunināt ģimnāzijas veco vērtību. Tā kā es teiktu, ka šāds ir bijis mans ceļš, nonākot bariņā. - *Amanda*

KĀPĒC ES ESMU AVĪZES KOMANDĀ?

Ieraugot aicinājumu pievienoties skolas avīzei, sapratu, ka tādu iespēju nevēlos palaist garām. Tā nu ir sakritis, ka tieši šobrīd esmu pastiprināti sākusī interesēties par literatūru un arī rakstīt dažāda veida literāros darbus. Man šī nodarbe patiešām patīk, tāpēc šķiet, ka skolas avīzes komandā varētu savas prasmes labi pilnveidot, kā arī patīkami pavadīt laiku.

- Dita

Avīze ir viens no veidiem, kā es varu ne tikai izpausties, bet arī palīdzēt skolai augt un attīstīties. Skolas avīze vienmēr ir bijusi kaut kas interesants un neparasts. Un tagad man ir iespēja piedalīties tā interesantā un neparastā veidošanā. Man šķita, ka šī ir fantastiska iespēja parādīt savus talantus, izpausties, un šīs prasmes, kuras apgūstam, katru reizi veidojot avīzi, var ļoti noderēt nākotnē, pašiem to tagad īsti neaptverot. - Unda

Es esmu avīzē, jo tā ir vieta, kur Tu vari izpausties daudz un dažādos veidos. Tu vari izkāpt no savas komforta zonas, darot un uzzinot ko jaunu. Tas ikkatram dzīve noder, vienīgais ir nebaidīties un darīt. - Ieva

Vēlējos būt avīzes komandā, lai šajā savādajā, vienpatīgajā laikā kopīgi izveidotu avīzi, par ko pašiem būtu prieks un varētu dalīties tajā arī ar lasītājiem. - Rebeka

AKTUALITĀTES

- Jūrmalā izsludināts **PuMPuRS** - jauniešu iniciatīvu konkurss sava projekta papildīšanai.
- Kauguros notiek atpūtas parka un jauniešu mājas būvdarbi.
- 31. maijs. Mācību gada beigas.
- Jūrmalniekiem ir iespēja aktīvi iesaistīties ideju sniegšanā **Eiropas kultūras galvaspilsētas** konkursam.
- Jaunieši aktīvi piesakās **Erasmus+** apmaiņas programmām vasarā.
Jauniešu apmaiņas projekta ietvaros jauniešu grupām no vismaz 2 dažādām valstīm ir iespēja satikties kādā no projektā iesaistītajām valstīm un kopīgi īstenot sev – jauniešiem – aktuālu tematisku ideju, kas var būt tieši saistīta ar jauniešu ikdienas pieredzi. **"Strukturētais dialogs"** projekta mērķis ir veicināt jauniešu līdzdalību sabiedrībā un sekmēt diskusijas par Strukturētā dialoga tēmām un prioritātēm, kā arī par jaunatnes politiku.
- Jūrmalas Valsts ģimnāzijas sporta telpās šobrīd trenējas, kausus un medaļas iegūst **RTU/Robežsardze/Jūrmala volejbola komanda**. Komandas galvenais treneris Raimonds Vilde ir bijušais PSRS komandas galvenais bloķētājs, kā arī Eiropas labākais bloķētājs.
- Vasarā norisināsies **O-SANDS** projekts **"Vasaras bezmaksas treniņi jauniešiem pludmales volejbolā"**, treniņos var piedalīties bērni un jaunieši arī bez iepriekšējām zināšanām.
- Katrīna Stalneka no 11.a klases ir izveidojusi savu uzņēmumu **Migle.lv**, kas ražo ķermeņa kopšanas līdzekļus.
Produkti tiek ražoti tikai no dabīgiem līdzekļiem, izmantojot zero waste principu. Piedāvājumu klāstā ir dažādu viedu ziepes, vannas piena, ķermeņa suflē, lūpu balzāmi un masāžas sveces.

**Jauno
Līderu
skola**

Rubriku veidoja:

10.1 klases skolniece Viviāna Kaļinka.

PERSONĪBA, KAS IEDVESMO

Kārlis Bardelis

pirmais cilvēks pasaulē, kurš viens pats airu laivā šķērsojis Kluso okeānu.

TAD, KAD TU ESI UZ ŪDENS TIKAI AR VIĻŅIEM, KURIEM NAV SAVU „EGO” UN KAS NESALĪDZINA VIENS OTRU; KAD TU ESI ILGĀKU LAIKU TĀDĀ VIDĒ, TU PATS IT KĀ IZSKALOJIES. TĀ SAJŪTA IR SPĒCĪGA UN JAUDĪGA. DIEVIŠĶS BRĪDIS.

Kārlis Bardelis nāk no Jūrmalas un ir mūsu skolas absolvents. Pasaules apceļotājs un īsts dēkainis, viņš patiešām ir personība, par ko vērts uzzināt katram.

Kā sākās piedzīvojums?

Kārlis pats sevi dēvē par traku piedzīvojumu meklētāju.

Pirmo reizi šo azartu iepazinis diezgan netipiskā veidā - 6 gadu vecumā, sēžot pie klavierēm. Kādā intervijā viņš atminas, kā sācis trinkšķināt melnbaltos taustiņus, un šī nepazīstamā, bet tāpēc jo vairāk intriģējošā nodarbe viņam devusi dīvainu sajūtu, ko tolaik nespējis aprakstīt.

Nākamo reizi šī sajūta viņu pārņēmusi, esot kalnos. Tieši tur, daudzus kilometrus virs jūras līmeņa, Kārlis Bardelis nolēmis ļauties savai piedzīvojumu kārei un vairs nav spējis apstāties. Pasaules izzināšana kļuvusi par dzīves mērķi un atkarību vienlaicīgi.

Kā viņš nonācis līdz okeānam?

Kārlis precīzi atceras, kā sapratis, ka okeāns būs viņa nākamais piedzīvojums. Kādu dienu, sēžot tā krastā un domājot, kas notiek aiz izstieptās viļņa līnijas, pēkšņi nākusi atklāsme, ka viņa nākamā dēka ir tieši acu priekšā.

Tā, šo ideju lēnām attīstot, Kārlis kļuvis par pirmo cilvēku pasaulē, kas viens pats airu laivā šķērsojis Kluso okeānu no Dienvidamerikas līdz Āzijai. Uz ūdens viņš ir pavadījis vairāk nekā divus gadus.

Kārlis nepārtraukti ir jaunu piedzīvojumu meklējumos, tāpēc tuvākie pārāk nebrīnās, ka nonācis arī līdz šādai ekstrēmai avantūrai. Tomēr pats dēkainis atzīst, ka bijis vajadzīgs ilgs laiks, lai saņemtos, zināmā mērā nospiešu stop pogu pārējai dzīvei un pilnībā koncentrētos misijai. Tagad, atskatoties uz paveikto, var secināt, ka lēmums doties pretī nezināmajam viennozīmīgi bijis tā vērts.

Kārlis Bardelis mudina arī citus nebaidīties, bet ļauties savām idejām un iekšējiem impulsiem, lai arī cik traki un neiespējami tie sākumā varētu šķist.

Atziņas

„Tad, kad tu esi uz ūdens tikai ar viļņiem, kuriem nav savu „ego” un kas nesalīdzina viens otru; kad tu esi ilgāku laiku tādā vidē, tu pats it kā izskalojies. Tā sajūta ir spēcīga un jaudīga. Dievišķs brīdis.”

„Es daru to, kas mani piepilda un liek justies patiesi dzīvam un no sirds laimīgam, bet tik un tā cilvēki runā, ka „čalis taču neko nedara”. ”

6

SAVĒJIE IESAKA

Kāpēc ir jālasa avīze?

Pēc manām domām, avīzi ir vērts lasīt jebkuram, kurš interesējas par notiekošo skolā, par to, kas notiek ārpus skolas. Manuprāt, avīze ir labs veids, kā uzzināt kaut ko jaunu, ko, iespējams, agrāk nezināji vai neaizdomājies. - **Markuss**

Avīzi vajadzētu lasīt kaut vai tikai tāpēc, ka šeit tev būs iespēja atrast daudz ko jaunu un izlasīt to, ko vēl neesi uzzinājis. - **Renāte**

Tieši Tev ir jālasa šī avīze, ja gribi uzzināt par savu skolu un tās dzīvi kaut ko tādu, par ko nerunā un neraksta nekur citur. - **Amanda**

Man šķiet brīnišķīgi, ka avīzi veido savi cilvēki saviem cilvēkiem - skolai piederīgie - skolai piederīgajiem. No iekšienes, saprotami, ar mīlestību. - **Rebeka**

Avīze nav parasta lapa ar tekstu. Mūsu skolas avīzē ir mūsu pašu skolēnu raksti, kuri ir veltījuši daudz laika tajos. Tā ir interesanta un jauna. Tu vari izlasīt un iepazīt daudz jaunu stāstu, domu, cilvēku. Tā ir jūsu uzmanības vērta! **Ieva**

1. Avīzi vajadzētu lasīt, jo lasīt taču ir interesanti.
 2. Jo šeit var izlasīt to, ko nekur citur nevar.
 3. Jo šeit ir ļoti daudz informācijas, kas tev varētu noderēt ikdienā un skolā.
- Viviāna**

INTERVIJA AR SKOLOTĀJU

Ieva Taranda

Direktores pārdomas par šo visnotaļ dīvaino laiku, kurā šobrīd dzīvojam.

Intervēja:

10.1 klases skolniece Estere Kaķerāne.

Es skumstu pēc cilvēkiem... Es saskaitīju - es skolā, klātienē, direktores amatā, esmu bijusi tikai 5 mēnešus!

Iepazīstu cilvēkus no cita skata punkta, kaut kādas vērtības arī noteikti var atklāt šajā laikā. Es sevi mierinu ar to, ka ne jau tikai tu vai tikai es izdzīvojam šo - to piedzīvo visa pasaule. Līdz ar to man ir tāda sociālā apziņa, ka mēs esam tādos gadsimta griežos, iespējams, pat vēstures notikumu pamatos. Tad man mazliet vieglāk paliek.

Komunikācijas ar cilvēkiem ļoti pietrūkst. Gribas paskatīties cilvēkam acīs, pieskarties viņam. Mēs taču esam cilvēki, kas attīstās attiecībās ar otru cilvēku, nevis ar 2 ekrāniem, turklāt ekrāns jau pat ir labākajā gadījumā.

Vispār es daudz lasu grāmatas, bet tik daudz, cik es esmu izlasījusi pa šiem 11 mēnešiem, es neatceros. Gleznoju daudz. Ir svarīgi, ka ir kaut kas, kur atstāt emocijas, tas varbūt jebkas - dziesma, deja, sports.

Tas ir nebeidzams darbs ar sevi. Es pati esmu izteikts introverts, tagad vēl vairāk ir sevi jāieskatās. Es domāju, kas tas tā ir mums visiem. Un tu nevari neko izdarīt, tev ir jāpakļaujas tai plūsmai, ja tu mēģināsi pretoties, būs grūti.

● Kā nodrošināties, lai diena būtu izdevusies?

Ieva Taranda nāk talkā ar pāris ieteikumiem no savas personīgās dzīves.

- Svarīga ir dienas kārtība, un pie tās es arī turos. Ikdienu jau tāpat iznāk diezgan saraustīta un pārpildīta, ja vēl iekšēji būtu haoss, tad vispār neko nevarētu izdarīt;
- Es eju ļoti agri gulēt, nu vismaz salīdzinoši agri. Desmitos es esmu jau gultā, noteikti neesmu nekāds nakts putns;
- Es agri ceļos;

❗ **ES GRIBU KĀ BĒRNS VĒL JUST, PRIECĀTIES UN NEKAD NEPIEKUST.** ❗

- Veltu laiku vingrošanai;
- Pareizi ēst arī ir nozīmīgi;
- Disciplīna - manis pašas veidota disciplīna.
- Tad, kad man ļoti kaut ko gribas, es mēģinu sev atteikt, vispirms paprasu sev - vai man to tiešām vajag? Protams, ne vienmēr izdodas.

Betmens, Supermens, varbūt Halks? Nē, Ievas Tarandas supervaronis ir **Pepija Garzeķe!**

Mani viennozīmīgi piesaista Pepija Garzeķe un Mazā raganiņa. Tie ir tādi nešpetnības gari, bet tajā pašā laikā iestājas par taisnību. Lai labi man un, lai citiem labi.

Man ir atmiņa no bērnības, es biju pavisam maza un histēriski raudāju - **ES NEGRIBU AUGT LIELA!** Man bija tāda nopietna panika, kad nonācu pie apziņas, tiešām, nekas neiet atpakaļ, viss iet tikai uz priekšu."

Bet, ja leva Taranda pati būtu supervaronis, viņas pārdabiskā spēja būtu neredzamība.

TAS LAIKAM TĀPĒC, KA ES ESMU ŠAJĀ AMATĀ, BET ES VĒLĒTOS BŪT NEREDZAMA. ES LABPRĀT IK PA LAIKAM KĻŪTU NEREDZAMA, LAI ES VARĒTU KAUT KUR "IEPELDĒT" UN PAČEKOT ĪSTO SITUĀCIJU.

Arī direktore nebija nekāds paraugbērns savā skolas laikā :D

Kur sēdēt? - Noteikti pēdējā solā. Arī pati leva Taranda visu savu mūžu sēdējusi pēdējā solā un taisījusi dažnedažādākas nepatikšanas.

Viens no levas Tarandas jaunības nedarbiem - "Mums bija viena skolotāja, kas mums visiem nepatika, gleznošanas skolotāja. Mēs mēģinājām tik vaļā no viņas visādos veidos, un tas bija drausmīgi riebīgi. Mums bija jāglezno ar krāsām, un mēs vienam manam klasesbiedram noliecām pirkstu, uzlikām pa virsu slapju, sarkanu lupatu, it kā viņš būtu durvīs iecirtis pirkstu. Tas bija neiedomājami! Skolotāja beigās atteicās no mums, mēs bijām panākuši savu. Tās ir RIEBEKLĪBAS, ko es esmu darījusi savā jaunībā.

Domāju, ka nebūs pārāk grūti noticēt - levai Tarandai patīk lasīt! Turkāt viņai pie rokas arī ir kāds nesen atklāts dārgums, ar ko labprāt padalīsies.

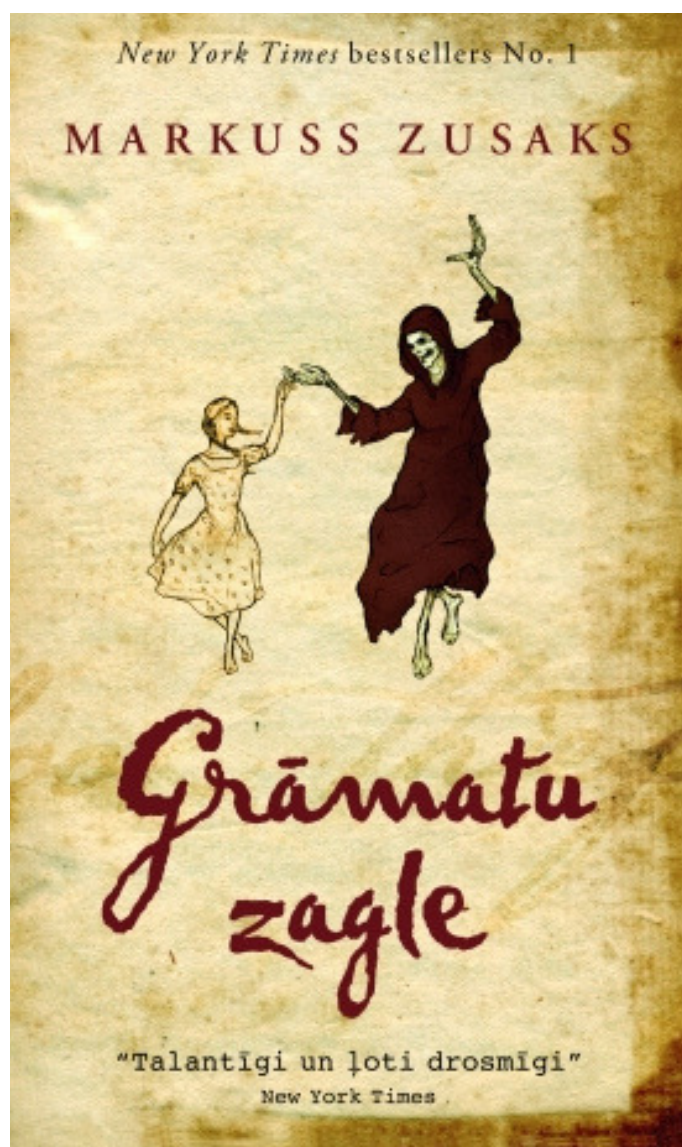
Viena no grāmatām, kas mani ārkārtīgi izrunāja, ir Grāmatu zagle. Iegādājos to pērn kopā ar skolotāju Andželu, kad mēs bijām klases ekskursijā uz Siguldu.

Man ļoti patika grāmatas noformējums. Es vispār grāmatas pārku pēc taustes un intriģējoša izskata. Tā grāmata ir tik savāda, labā nozīmē savāda. Ir stāsts par nāvi, kura vāc savus cilvēkus, turklāt pati pret savu gribu. Fantastiska grāmata, bet tikai tajā brīdī, kad es viņu pabeidzu.

Sākumā es nesapratu, kas tur vispār notiek! Vēlāk mēģināju vēlreiz, kā tiku iekšā stāstā, nespēju beigt lasīt.

Jābūt gatavam jebkurai dzīves situācijai! Kas atrastos direktores somā, ja būtu minūte, lai sakrāmētu somu un dotos prom:

- Man būtu klade un zīmulis, lai es varētu pierakstīt;
- Telefonu es domāju, ka nebūtu jēga ņemt. Tas izlādētos, un nebūtu, kur uzlādēt;
- Ūdens pudele, kuru es ik pa laikam varētu uzpildīt;
- Noteikti vilnas zeķes;
- Džemperis ar augsto kaklu;
- Šalle;
- Cimdi;
- Rupjmaizīte, ja būtu mājas, ņemtu Ķelmēnus;
- Ērti, labi apavi būtu kājās;
- Kāda grāmata noteikti jāpaņem līdzī.

Iespējams, ka daudzi no Jums jau zina. **Direktore Ieva Taranda uzrakstījusi un uz skolas renovācijas atklāšanu uzaicinājusi Mišelu Obamu...**

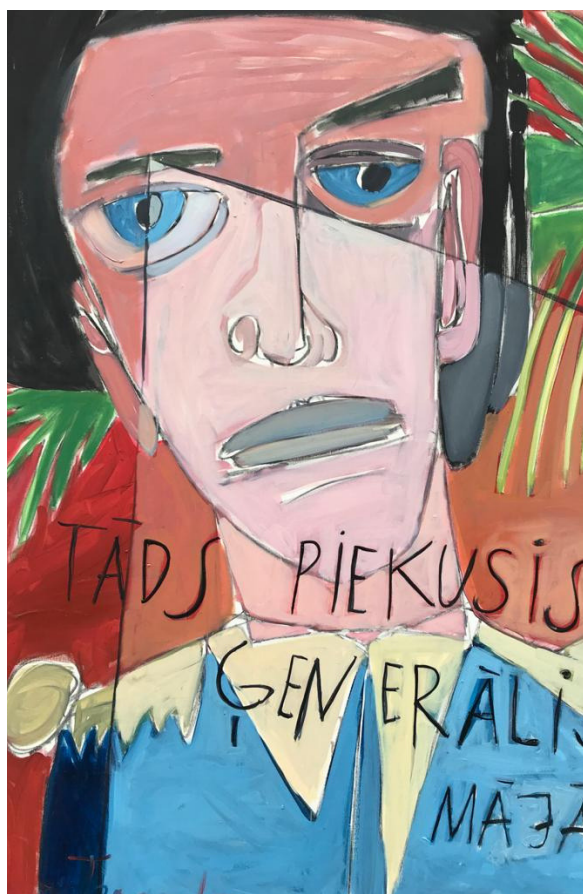
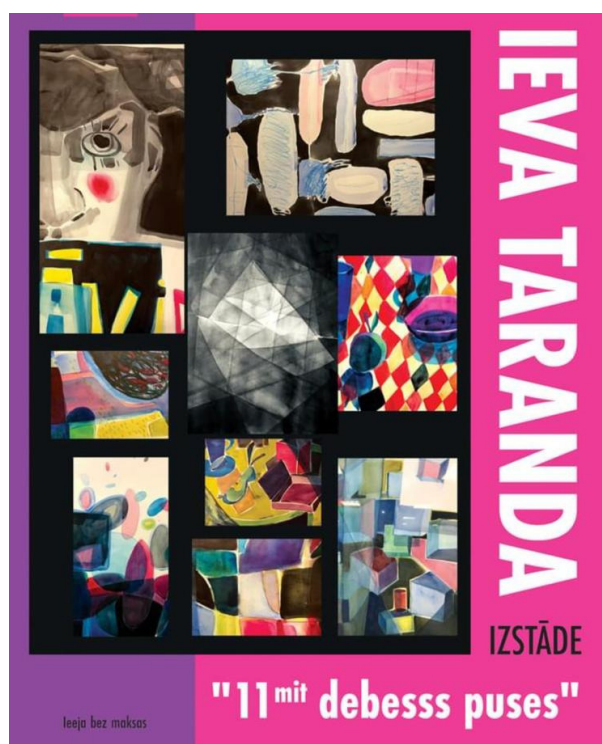
Man nav šīs sajūtas - tur kāds augstāk sēž vai tam es nepievērsīšu uzmanību. Tāpat kā es aizgāju pie Ilgas Šuplinskas, es pateicu, ka es gribu aiziet un arī aizgāju parunāties. Nevienam neesam ne augstāks, ne zemāks, ne labāks, ne sliktāks - mēs visi esam cilvēki.

Kas būtu pirmais, ko izdarītu, kad Mišela Obama atbildētu uz vēstuli?

Es uztaisītu ekrānšāviņu tai vēstulei, e-pastam, lai paliek vienmēr atmiņā un pastāstītu savam vīram. Mans vīrs ir mana labākā draudzene. Un tad es pastāstītu visiem pārējiem.

Vai ir kādreiz domāts, kuru latviešu filmas tēlu izvilktu no televizora ekrāniem, lai kopā dotos piedzīvojumos? Ievas Tarandas labākais draugs būtu Emīls.

Gan jau man noteikti būtu darīšanas ar Emīlu. Es domāju, ka mēs ļoti labi sadzīvotu. Emīla nedarbi ir absolūti izcila filma. Emīls man pirmais ienāca prātā, tad Emīls arī būtu.

VESELĪGS ĢIMNĀZISTS

Ģimnāzista vēderā - Makaroni ar maltu cūkgaļu un sautētu cūkgaļu

▼ KAS VAR BŪT LABĀKS PAR ŠO? ▼
- MĀRTIŅŠ RĪTIŅŠ

Lai pagatavotu šo ēdienu, tev būs nepieciešams:

500 g maltas cūkgaļas

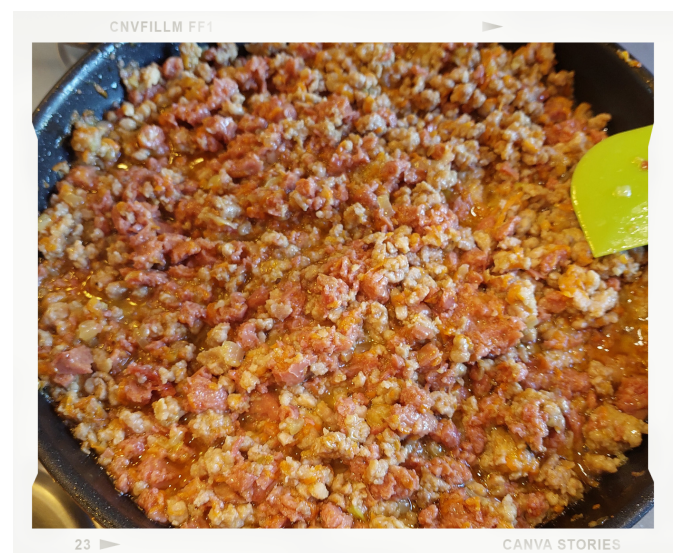
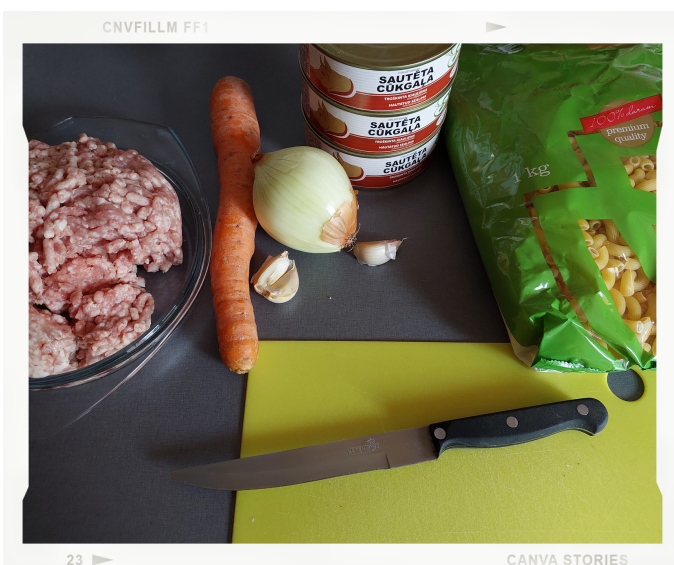
500 g sautētas cūkgaļas

1 burkāns

1 sīpols

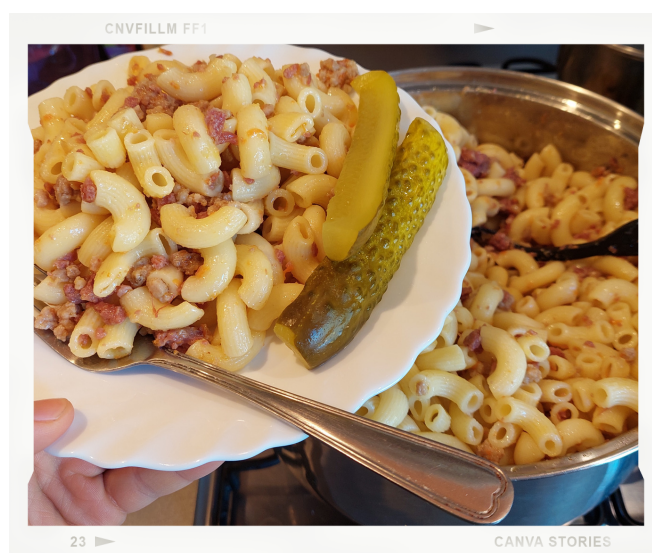
3 ķiploka daiviņas

1 kg makaronu

Es domāju, ka mums visiem tagad mājās ir daudz sautētās gaļas, taču lielākā daļa nezina, ko ar to iesākt, iespējams, ar šo recepti atradīsiet tai pielietojumu.

- Sākumā nomizo un sarīvē burkānus un ķiplokus pannā, piegriežot klāt sīpolu, paralēli jāvāra makaroni.
- To visu 5 min. viegli apcep un tad pievieno malto gaļu, pēc 3 – 5 min. pievieno sautēto cūkgaļu, pirms pievienošanas ieteicams to sasmalcināt, lai to būtu vieglāk samaisīt. Visu cep vēl 10 min, lai maltā un sautētā gaļa varētu izcepties.
- Tālāk pievieno izvērtos makaronus sacepumam un tos turpina viegli apcept, vienlaikus maisot. Pēc 5 min. visu pārleik citā traukā un apcep pārējos makaronus. Tos pieliek pie pārējiem un visu kārtīgi samaisa.
- Makaronus ar gaļas sacepumu var pasniegt ar marinētiem gurķiem un krējumu.

Rubriku veidoja:

10.1 klases skolnieks Markuss Miķelšteins.

LAIKA MAŠĪNAS IZBRAUKUMS

**ES AIZEJU PIE NABAGIEM
 UN GRŪŽU VIŅU KĀRĀS MUTĒS
 VIEN SAVU DZIESMU DIENIŠĶO.
 VIEN SAVU DZIESMU...
 /PĒRKONS/**

Vēlies aizceļot uz pagātņi? Kāp iekšā laika mašīnā un dosimies kopā! Ceļojam uz tālo 1974. gadu, lai apciemotu un parunātos ar kādu tā laika Jūrmalas 1. vidusskolas skolēnu.

"Sveiki, mani sauc Jānis. Pirms kāda laika piedalījos fizikas olimpiādē. Ai, nu tās olimpiādes...es domāju daudzi var mani saprast. Kaut ko rēķināju, rakstīju, bet diži pie atbildes nevienā uzdevumā nenonācu. Tajā pašā laikā Kūmiņš visu sen bija viegli izrisinājis. Kūmiņš - mans klases biedrs Ivars Kūms, viņam nav konkurences. Piemēram, ķīmijas olimpiādē piedalījās, pirms mums vispār bija ķīmija! Nesen tika paziņoti rezultāti. Jau eju sveikt Ivaru, viņam jābūt pirmajam, nu 100%. Bet nosauc mani... Ko??? Kā? Kūma darbs bija pazudis, viņam vienkārši nebija rezultāta! Skolotājs Riekstiņš uzstāja, ja jau es esmu augstākajā vietā, tad arī man jābrauc uz Valsts olimpiādi. Kūms nav Riekstiņa mīļākais skolēns... Bet man nav jēgas braukt, jābrauc taču Ivariņam! Bet formāli viņu nevar laist, viņam nav darba. Tas, ka viņš bija gudrāks, to jau nevar pierādīt. Rakstījām vēl vienu darbu. Es baigi neiebildu, uz pāris stundām varēja neiet, tā kā tas man derēja. Bet nu ar uzdevumiem es vispār nezināju, ko iesākt. Ivars visu izpildīja, iedeva man mazliet kaut ko nozīmēt no viņa - nu tā, pieklājības pēc, savādāk pilnīgi tukša lapa... Esmu pārliecināts, ka Ivars pārbrauks mājās ar medaļu. Es varētu pat saderēt. Saderam?"

- No Jāņa Kaķerāna stāstītā.

Rubriku veidoja:

10.1 klases skolniece Estere Kaķerāne.

INTERVIJA AR ABSOLVENTU

Edgars Strazds

▼▼ KOMFORTA ZONA IR TĀ ZONA,
KURĀ NEKAS NEAUG ▼▼

Paskaidrojiet jauniešiem, ar ko nodarbojaties?

Mans galvenais uzdevums ir pārliecināties, ka cilvēki viens otru dzird, māk uz klausīt un prot strādāt kopā, spējot atrast ātrāko risinājumu kādai problēmai. Tas, ko es daru - vienkārši klausos, un no tā, ko es dzirdu, mēģinu sastrukturēt saprotamā veidā to visu informācijas plūsmu. Es vadu 90 cilvēku komandu. Vadītāja galvenais darbs ir sakārtot visas lietas un procesus tā, lai tas vadītājs pats nav vajadzīgs.

Kā Jūs nonācāt līdz "Unifiedpost" vadītāja amatam? Kāds bija ceļš uz to, jo to ne visi taču spēj?

Tas ceļš ir bijis interesants. Jau 15 gadus esmu bijis darba tirgū, un pa šiem gadiem esmu darījis daudz ko. Es vienmēr esmu bijis atvērts jebkura veida izaicinājumiem. Nekad neesmu baidījies lēkt iekšā kaut kādā jaunā iespējā, pat ja es nesaprotu, kā to darīt un domāt, vai man tas sanāks vai nesanāks.

GALVENĀ ATSLĒGA IR BIJUSI - ŅĒM UN DARI, UN DARI PĒC LABĀKĀS SIRDAPZIŅAS. VAJADZĒTU SANĀKT. JA NESANĀK, TAD MĒĢINI VĒLREIZ.

Pirmkārt, tā ir neatlaidība, otrkārt, lai tev vienreiz sanāktu kāda konkrēta lieta vai prasme, tu reizes desmit nokļūdisies. Tas ir pilnīgi skaidrs. Nav jābaidās kļūdīties, bez kļūdām nav progresā.

15 gadu laikā esmu nomainījis 10-15 pozīcijas. Gadā vai divos esmu mainījis pozīciju. Nevis tā, ka es pats kaut ko meklēju, bet visu laiku bija dažādi izaicinājumi, kuriem piekritu un kurus ar interesi mēģināju šķetināt un pievienot vērtību.

"Unifiedpost" vadītājs Latvijā.

Absolvēja ģimnāziju 2004.gadā (tajā laikā - Jūrmalas 1. ģimnāziju)

Intervēja:

10.1 klases skolniece Ieva Demme.

GALVENAIS IR NEBAIDĪTIES NO JAUNIEM IZAICINĀJUMIEM. FAKTISKI KĀPT PĀRI SAVAI KOMFORTA ZONAI UN MĒĢINĀT KO JAUNU. KOMFORTA ZONĀ NEKAS NEAUG.

Nevajag baidīties izdarīt drosmīgas izvēles, mācīties to, kas patiešām interesē. Savas stiprās puses jāspēj izmantot un tev ar viņām ir jāstrādā. Tās ir tās, kuras vedīs pēc tam tālāk dzīvē gan profesionāli, gan privāti. Ja tu paņem pretstatu un nevari izmantot savas stiprās prasmes, tad kāda jēga no tā ir? Tad sanāk tā, ka dari lietas, kas tev īsti nesanāk un arī nepatīk. Tad tu visu laiku sevi lauž, un pasaulē ir par vienu nelaimīgu cilvēku vairāk. Protams, ka disciplīnai un sevis turēšanai grožos ir jābūt, tas ir pilnīgi skaidrs, bet tajā pašā laikā cilvēka galvenais uzdevums šajā pasaulē ir atrast savu iekšējo balansu un būt laimīgam.

INTERVIJA AR ABSOLVENTU

Zināšanas tas ir labi. Vienmēr ir forši atcerēties, kurā gadā notika Borodinas kauja un viss pārējais, bet šīs zināšanas pašas par sevi neko nedod. Tev ir jāmāk šīs zināšanas pielietot, tev ir jāmāk to informāciju atrast, ir jāmāk ar šo informāciju kaut ko izveidot. Plikas teorētiskas zināšanas dzīvē nepalīdzēs.

Kādas ir spilgtākās atmiņas par laiku ģimnāzijā?

Ir ļoti daudz neaizmirstamu un patīkamu atmiņu. Tas bija ļoti foršs laiks...

Decembrī es bieži biju pie skolotāju kabinetiem un teicu, ka būtu baigi forši, ja varētu palabot kādu atzīmīti. Gan sk. Jablonskai, gan sk. Ķirsei kritu uz nerviem ar to, ka 10. decembrī vai 12. decembrī es staigāju kā astīte pakaļ un lūdzu - nu vēl šito varētu pārlikt. Cilvēcīgi komunicējot, jautājot, izrādot interesi un nebaidoties atzīt, ka kaut ko nesaprotu, varēja visu vērst par labu.

Man patika tā laika skolotāju komanda, nezinu, cik no viņiem vēl aktīvi pasniedz un māca, bet lielākoties tur bija novākušies skolotāji, kuri bija ar cilvēcīgu attieksmi. Kas tiešām tevi uztvēra nevis kā kārtējo ierakstu žurnālā, bet kas ar tevi rēķinājās un kura acis varēja redzēt, ka otrā pusē ir cilvēks, kuram patiešām interesē, kā tev iet. Tas laikam arī kopējo vidi veidoja. Protams, bija viens otrs kosmonauts, ja tā var teikt, bet to bija maz.

Vide kopumā man ļoti patika.

Protams, vēl kolosāli bija skolas pasākumi, bija interesanti gan ar klasesbiedriem, gan ar cilvēkiem no citām klasēm, vienmēr bija interesanti tusiņi, pasākumi, komunikācija un jautrība..

Pirmās asociācijas ar ģimnāziju?

Pirmā atmiņa vai pirmais kultūršoks bija, ka Kauguri ļoti atšķīrās no vietas, kur uzaugu. Aizgāju mācīties uz ģimnāziju 1998. gadā. Citiem vārdiem sakot, bija skarbi. Čalis no Dzintaru meža, kur audzis un gājis turpat Majoru skolā, braucu mācīties uz Kauguriem.

“Ē, BRĀL, NAUD IR? “ BIJA PIRMĀ FRĀZE, KURU ES DZIRDĒJU, IZKĀPJOT SLOKAS STACIJĀ.

Ik pa brīdim tas kontingents riņķī bija interesants. Tas gan diezgan ātri pārgāja un palika otrajā plānā.

Ar ko kopumā asociējās?- Pirmkārt, laikam ar pašu ēku, tās auru un izvietojumu. Pēc tam - ar skolotājiem un skolasbiedriem. Tas ir tas, kas vienmēr paliks...

Kādu vēlējumu Jūs dotu skolēniem, kuri šogad absolvē un sāks savu nākamo dzīves posmu?

**NEBAIDĪTIES BŪT, KAS ESMU ES
PATS. NEVIS BŪT PROJEKCIJAI NO
MANIEM VECĀKIEM VAI
PROJEKCIJAI NO MANIEM
DRAUGIEM. NEMĒĢINĀT
AIZŅEMTIES IDENTIĀTI NO SAVIEM
ČOMIEM. GALVENAIS UZDEVUMS -
SĀKT IEKLAUSĪTIES SEVĪ.**

AIZ ĢIMNĀZIJAS AIZKARIEM

Visiem jau ir skaidrs, kas notiek stundās, mūsu skolas Facebook kontā vai kur citur, kur iegūstam ziņas par visu jauno un aktuālo ģimnāzijas dzīvē. Aiz tā visa stāv klases un dzīvi cilvēki tajās, par kuru iekšējo dzīvi vai nedzīvi uzzina reti kurais. Šajā rubrikā mazliet pavērsim vaļā kādu loga rūti un uzzināsim **"kas lācītim slēpjas vēderā"**!

Sāksim ar 7. B, kuri atminas par savu aizkustinošo kases vakaru pirms Ziemassvētkiem.

"14. decembra vakarā skolotāja atsūtīja fotogrāfijas un paziņoja, ka, paņemot no skolas ēdiena paciņas, mums būs jāpaņem arī Ziemassvētku dāvanīņas. Taču bija viens nosacījums, paciņas drīkstējām atvērt tikai piektdien klases stundas laikā. Izdomājām, ka skolotājam arī ir jāuzdāvina kaut kas. Ilgi domājām, ko dāvināt... Izlēmām, ka taisīsim skolotājam apsveikuma video un klāt izveidojām sertifikātu "Labākajai skolotājai". Klases stundas laikā rīkojām virtuālo Ziemassvētku klases vakaru. Daži no mums bija posušies kā rūķīši. Visi kopīgi vērām dāvanas vaļā. Skolotāja bija ļoti aizkustināta un laimīga par savu saņemto dāvanu. Visi bijām ļoti priecīgi, jo varējām uztaisīt emocijām pilnu klases vakaru pat attālināti!

10.1 klase mācību laiku ir centusies padarīt ne tik drūmu. Viņi sarīkoja fantastisku klases vakaru, kurā spēlēja viktorīnu par klasi, atvēra slepeno draudziņu Adventes dāvanas un viens otru pārsteidza talantu šovā. Amanda un Lūcija bija ļoti pacentušās ar savu priekšnesumu, jo priekšnesuma laikā klases biedriem mutes palika vaļā. "Protams, gada laikā ir bijuši daudzi priecīgi un ne tik priecīgi momenti, taču mēs vienmēr meklējam risinājumu! Mēs sarakstījām cits citam sirdi sildošas vēstulītes un ne jau vienkāršu ziņu *Whatsapp*, bet gan ar roku rakstītu uz papīra. Šis mazais pasākums saliedēja klasi, jo radīja sajūtu, ka esam viens otram blakus. Mūsu klase ir vērsta uz visu radošo, un mums "caur kauliem izgāja" gatavošanās iesvētībām un POP-ielai. Pat šajā pandēmijas laikā, cik varējām, uz visiem 100 iesaistījāmies, izbaudījām visus pasākumus, tāpēc ar nepacietību gaidām nākamo gadu, kas, cerams, būs klātienē, un gatavojieties uz vēl vienu renovāciju, jo norausim Aktu zālei jumtu!"

AIZ ĢIMNĀZIJAS AIZKARIEM

Pilnīgi negaidīts incidents skāra 8. C klasi.

Atnākot uz matemātikas stundu, tos sveicināja ne viena cita, kā superīgā Dace Jansone... Nē! Tā nemaz nebija. Skolotājas vietā bija redzama dabas zinību skolotāja Anda Lipste. Izrādās, ka abas skolotājas bija ielāņojušas pamainīt savu profesiju uz vienu dienu.

8.a klase gada laikā ir piedzīvojusi dažādus interesantus atgadījumus matemātikas stundās, tāpēc viņi ar prieku vēlas padalīties ar šiem notikumiem.

"Matemātikā skolotāja cītīgi stāsta tēmu un piemin skaitli 16. Protams, gudrākais matemātiķis klasē nevar nociesties un sāk rakstīt stundas čātā skaistos balādes vārdus: *"Bet vai tu atnāksi, kad man vairs nebūs 16, Bet vai tu mīlēsi, kad man vairs nebūs 16, Kad man vairs nebūs sešpadsmit ?"*. Skolotāja pēc laika pievienojas jokam un saka, ka *"mīlēš uz mūžu!"*

10.2 klase dalās ar negaidītu pārsteigumu!

"Mūsu foršie puikas ziemas laikā iepriecināja gan skolotājas, gan klases biedrus, ieslēdzot kameras un esot ārā. Kā zināms, šajos laikos kameras ieslēgšana jau vien ir desmitnieka vērts, bet ja tev vēl pa rokai ir mammas krutās brilles, tad tas skolotājas sejā iedveš vēl lielāku smaidu."

11.m klase dzimšanas dienās, kā arī vārda dienās, viens otru iepriecināja ar kādu virtuālu apsveikumu, kartiņu vai dziesmu, lai arī šajā laikā atgādinātu, ka par viņiem nav aizmirsts un ka klase un savstarpēja sazināšanās ir tas, kas veido viņu skolas dzīvi šajā pandēmijas periodā.

9.a klase paspēja sarīkot klases vakaru.

Viņi spēlēja *Kahoot* viktorīnu, kurā bija daudzi jautājumi saistībā ar skolotāju Ķirsi, kā arī izklaidējās ar citām aktivitātēm. Bet, protams, klases vakars nevar būt bez negaidītiem pavērsieniem..

"Audzinātāja piezvanīja skolotājai Līvijai Glazirina un neizslēdza mikrofonu, tā vietā izslēdza pašam datoram skaņu. Klases biedrs un citi pilnā balsī kļiedza *"Skolotaaajjj!!"*, bet nu viņa mūs nedzirdēja. Visi kopā ar skolotāju pēc tam pasmējāmies par neveiklo situāciju un turpinājām vakaru, pavadot jauku laiku kopā."

Un kur nu bez tām "tehniskajām" problēmām stundu laikā. 9.c klases zēni

stāsta, kad mājturības stundā skolotājam Strautam pēkšņi beidza strādāt mikrofons. Skolotājs kreatīvi izgāja no situācijas, rādot ar zīmju valodas palīdzību un rakstot uz lapiņām visu, kas viņiem bija jādara. "Sākumā mums tas likās normāli (..) Skolotājs izvilka lapiņas un uz tām sāka rakstīt. Tādā veidā mēs komunicējam. Pēc neilga laika skolotājam pazuda internets un kamera iestrēga neveiklajā momentā, kad viņš šķaudīja.

9.c klases zēni ar vieglu ironiju atminas šo notikumu un dalās ar klases meitenēm amizantajos notikumos.

Rubriku veidoja:

10.1 klases skolniece Amanda Estere Kraģe.

SKOLOTĀJU CITĀTI

Mācību stundas nav iespējamās, ja skolotājs nespēj noturēt skolēnu uzmanību un kādā veidā uzjautrināt viņus ar jauno, reizēm ne tik interesanto vielu. Šeit jums no skolas arhīvu dzīlēm esam izvilkuši pašas spožākās pārles.

“Dzīvot ir kaitīgi, no tā mirst.” / Laila Liepa

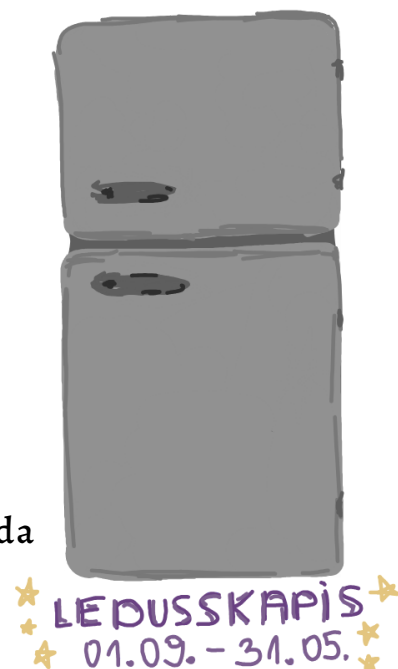
“Man sākumā arī bija bail no savas balss.” / Dace Zandovska

“Es pēc horoskopa esmu ledusskapis.” / Mikus Solovejs

“Var kaut ko pateikt? - Nē!” / Andžela Šustiņa un Ieva Taranda

“Tie, kas veikalos nevelk maskas, var doties uz Kauguru pludmali, dzīvot teltī ar 10 tušonkas bundžām.” / Mikus Solovejs

“Jums laikam jau no Blaumaņa trauma būs!...Jā, nu ļoti labi.” / Andžela Šustiņa

“Ja es būtu niere, man slikti klātos.” / Irēna Petrovskā

“Saucot jūs atbildēt, es jūtos kā spiritisma seansā. Jaaaaniii, vai tu esi ar mums?” / Sintija Vilere

“Visi iespējamie rezultāti ir visi iespējamie.” / Dace Zandovska

“Tas ir attieksmes jautājums...” / Ludmila Butāne

“Labāk šausmīgas beigas, nekā šausmas bez beigām.” / Laila Liepa

GADA ATSKATS

Septembris

- Zinību diena
- JVĢ vecāku kopsapulce 30. septembris.
- JVĢ piešķirts Latvijas Ekoskolas nosaukums
- Olimpiskā diena 2020
- Dzejas dienas skatuves runas konkurss
- Akcija Dzeja uz trotuāra

Oktobris

- Labo darbu nedēļa: Ziedojumi un dāvanas Slokas dzīvnieku patversmei.
- JVĢ paraksta sadarbības līgumu ar Ekonomikas un kultūras augstskolu.
- Karjeras nedēļa no 26.10 - 30.10
- "Lielā māksla vecajā skolā" Intervija. Mikus Solovejs ar Ansi.
- "Mazo ģimnāzistu skola" Mazie pirmklasnieki gatavojas kļūt par ģimnāzistiem.

Novembris

- Metodiskā konference "Izaicinājumi un to pozitīvs risinājums, ieviešot jauno izglītības standartu
- 19. novembris attālinātās mācības 1.-12. klašu skolēniem.
- Sveiciens Latvijai no JVĢ

Decembris

- JVĢ svētku koncerts "Šai ziemai ir savādāks skats..."

Janvāris

- Iepazīšanās ar LU Atomfizikas un Spektroskopijas institūtu

Februāris

- Projekta dienas 5.-8. klasei

Marts

- Atvērto durvju diena 17. marts

Aprīlis

- POPIELA "Virtuālais sprādziens"

SKOLĒNU SASNIEGUMI UN GODALGOTĀS VIETAS

Jūrmalas pilsētas sacensībās vieglatlētikas krosā.

- 1. vieta Nikolai Gudelei (9.c kl.),
- 2. vieta Ketlīnai Kohvai (9.c kl.),
- 3. vieta Kristai Danielai Škerbai (9.c kl.),
- 1. vieta Elvim Dāboliņam (9.b kl.),
- 3. vieta Krišjānim Livčānam (9.b kl.),
- 1. vieta Viktorijai Ančerevičai (12.a kl.),
- 3. vieta Esterei Viļumai (12.a kl.).

Pilsētas angļu valodas olimpiādē

- 1. vieta Aiga Diļevka (12.m)
- 2. vieta Zintis Sils (12.m)
- 3. vieta Lauma Lielkalne (12.m)

Pilsētas bioloģijas olimpiādē

- Atzinība: Elīza Vaišļa (9. kl.)
- 1. vieta Tomass Krastiņš (11. kl.)
- 3. vieta Emīlija Skrupska (11. kl.)
- 3. vieta Elīna Plinče (12. kl.)
- Atzinība: Ēriks Ralfs Vanags (12. kl.)

Latviešu valodas un literatūras olimpiādē

- 1. vieta Dinija Semeika (8.kl.)
- 2. vieta Kitija Čemme (8.kl.)
- 3. vieta Mārtiņš Aleksandrs Feldmanis (8.kl.)
- 1. vieta Kristīne Čvikova (9.kl.)
- 2. vieta Alise Ābola (9.kl.)

Vēstures 27. olimpiādes 2. (pilsētas) posmā.

- 2. vieta Alise Ābola (9. kl.)
- 1. vieta Rūta Zālīte (11. kl.)
- 2. vieta Aiga Diļevka (12. kl.)
- 3. vieta Zintis Sils (12. kl.)
- Atzinība: Tomass Krastiņš (11. kl.)

Vācu valodas olimpiādē

- 12. klases skolniecei Diānai Siņavskai 3. vieta.

Ķīmijas olimpiādes 2. posmā.

- 3. vieta Elizabete Viša (10.kl.)
- 3. vieta Tomass Krastiņš (11.kl.)

Geogrāfijas olimpiādes 2. posmā.

- 1. vieta Terēze Priedola. (11.kl.)

Ekonomikas olimpiādes 2. posmā.

- 1. Vieta Anželika Kokorēviča (12.kl.)
- 2. Vieta Evelīna Krauja (12.kl.)
- 2.vieta Tomass Krastiņš (11.kl.)
- Atzinība: Katrīna Štālmane (12.kl.)

Latviešu valodas un Literatūras 47. olimpiādes posmā Jūrmalas pilsētā.

- 1. vieta Aiga Diļevka (12.kl.)
- 2. vieta Diāna Siņavska 12. kl.)
- 2. vieta Tomass Krastiņš (11.kl.)
- Atzinība: Rūta Zālīte (11. kl.)

Fizikas valsts 71. olimpiādes 2. posmā.

- 1. vieta Tomass Krastiņš (11. kl.)
- 2. vieta Markuss Neimanis (11. kl.)
- 2. vieta Aiga Diļevka (12. kl.)
- Atzinība: Anete Ārmāne (9. kl.)

Valsts matemātikas 71. olimpiādes 2. (pilsētas) posmā.

- Atzinība: Kārlis Vilemsons un Adrians Stežko (5.kl.)
- 2. vieta Ieva Zirnīte (6.kl.)
- 1. vieta Paula Minkeviča (7.kl.)
- 2. vieta Viktorija Daukste (7.kl.)
- 1. vieta Aleksandrs Stikuts (8.kl.)

PALDIES SKOLOTĀJIEM PAR IEGULDĪTO DARBU!

Rubriku veidoja:

9.b klases skolniece Renāte Kapare.

Brašais mūsu varoni!
Jūrmalas Valsts ģimnāzijas, skolēn!
PATEICĪBA

Paldies Tev par kopīgi paveikto darbu
attālinātajā mācību laikā!
Jūrmalas Valsts ģimnāzijas direktore
Ieva Taranda un vadības komanda!

**TIEKAMIES SEPTEMBRĪ,
LAI VEIDOTU UN IZDZĪVOTU RADOŠU,
DRAUDZĪGU, SASNIEGUMIEM BAGĀTU
JAUNO SKOLAS GADU UN
OTRO SKOLAS AVĪZES NUMURU!!!**

SEPTEMBRIS 2021 • #2

